

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 793

гр. София, 23.01.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в закрито заседание на 23.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

като разгледа дело номер **8916** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във връзка с чл. 144 от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по подадена молба от Е. С., управител на Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“, [населено място], чрез адв. Г. Б., с искане за изменение на решение № 7864/15.12.2023 г. по адм. дело № 8916/2023 г. по описа на АССГ в частта за разноските, като бъдат отменени присъдените в полза на ответника разноски.

В срока по чл. 248, ал. 2 от ГПК е постъпил отговор от ответника по делото - адм.ръководител на Окръжна прокуратура [населено място], който счита подадената молба за неоснователна, като моли същата да бъде оставена без уважение.

Подадената молба е процесуално допустима, като подадена от активно легитимирано лице и в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК. Разгледана по същество е неоснователна.

С горепосоченото решение съдът е отхвърлил жалбата, подадена от Е. Б. С. – управител на Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“, [населено място] срещу мълчалив отказ за предоставяне на информация от Окръжна прокуратура [населено място] по заявление за достъп до обществена информация вх. № 1631/2023 г. и е осъдил жалбоподателя да заплати на Окръжна прокуратура [населено място] сумата от 100 лева на основание чл.143, ал. 3 от АПК. В мотивите на решението е посочено, че искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е своевременно направено, като същото е определено по реда на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ.

Отговорността за разноски е гражданско облигационно отношение, което е регламентирано в процесуалния закон и е уредено от него. Тя произтича от факта на неоснователно повдигнатия правен спор и съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК и чл. 78, ал. 1 от ГПК - се носи от страната, чието правно твърдение е отречено със съдебния акт.

Отговорността за разноски има санкционен характер срещу субекта, предизвикал спора. Състои се в правото на едната страна да иска и задължението на другата страна да плати направените разноски на страната, в чиято полза е решено делото.

Съгласно чл. 248 от ГПК, приложим във вр. с чл. 144 от АПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Производството по чл. 248 от ГПК се провежда за отстраняване на пропуск на съда да присъди поисканите разноски по делото или да измени произнасянето си в тази част. В случая, с оглед изхода на спора и своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски, такива са присъдени на основание чл. 143, ал. 3 от АПК. В молбата, с която се иска изменение на решението в частта за разноските, като основание жалбоподателят сочи, че съдът неправилно е възприел фактите по делото и съответно неправилно е присъдил юрисконсултско възнаграждение на ответната страна. Излагат се твърдения по същество на вече решен от съда спор с влязло в сила съдебно решение, предвид разпоредбата на чл. 40, ал. 3 от ЗДОИ. Съгласно приложимата норма на чл. 143, ал. 3 АПК, когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ. По делото съдът е приел, че не е налице мълчалив отказ от страна на ответника на зададения в т. 5 от заявлението на жалбоподателя въпрос. Предвид това не може да се приеме, че с поведението си именно ответникът е дал повод за завеждане на делото, поради което за него възниква правото на разноски при отхвърляне на жалбата.

С оглед на изложеното и на основание чл. 248 от ГПК, Административен съд, София град, 82-ри състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба от Е. С., управител на Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“, [населено място], чрез адв. Г. Б., за изменение на решение № 7864/15.12.2023 г. по адм. дело № 8916/2023 г. по описа на АССГ в частта за разноските.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване /чл. 248, ал. 3 ГПК, вр.чл. 40, ал. 3 ЗДОИ/.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: